

C U N S T - P S

H E I N W A L T E R

Tekening en tekst

Verstuurd aan Marijke Leeuw

P O S T M O D E R N E P O S T

K u n s t e n a a r s

V e r e n i g i n g

F l e v o l a n d

CUNST - PS

Ik deed mee aan het project Postmoderne Post.

Een project van stichting De Zijderups, waar tien beeldend kunstenaars van de KVF aan meededen.

We zijn alle tien gekoppeld aan een bewoner van Woonzorgcentrum Archipel. Elke week, een jaar lang, maakten we een tekening (of foto of iets anders) ter grootte van een A5 ansichtkaart en stuurden die naar 'onze' bewoner. Ik was gekoppeld aan Marijke de Leeuw. Omdat ik mijn atelier in Archipel heb, kon ik de tekening zelf brengen - wekelijks bracht ik een bezoek aan haar en steeds was de tekening het uitgangspunt van het gesprek.

Het project is nu klaar. Alle beschreven ansichtkaarten zijn nu te koop! Dat wisten alle bewoners van te voren. Ze kregen de ansichtkaarten in bruikleen. Als we alle kaarten verkopen, dan hebben we weer voldoende budget om het project te herhalen. De kunstenaars kregen namelijk € 1000,- vergoeding voor het maken en versturen van de 52 kaarten. De kaarten zijn te koop voor € 25,- per stuk (plus € 5,- porto en administratie).

Op de website van De Zijderups staan alle kaarten van de tien kunstenaars. <http://www.dezijderups.nl/postmoderne-post-alle-kaarten>. Daar staat ook bij welke al verkocht zijn.

In deze CUNST PS een paar tekeningen die ik voor Marijke heb gemaakt. Op de ste van de Zijderups staan alleen de voorkanten. In deze CUNST PS staan ook de geschreven teksten. Dan is het beeld compleet.

Marijke draagt De Leeuw als achternaam. Dat was voor mij de aanleiding om dieren als uitgangspunt te nemen.

Achterop elke kaart staan de namen van de subsidiënten: Cultuurfonds Almere, het Cornelis Roozenfonds, Fonds RCOAK, Ars Donandi/Schokkenkamp Wegener Lonzième Fonds en aan aantal particuliere sponsors.

Ik wens u veel kijkplezier,
Hein Walter

Lieve Marijke

Ontworpen paard! Dat kan nu nog niet, zou je denken - een dier dat ontworpen is door mensen. Iets voor de toekomst? Maar als je goed naar de huidige stand van de medische wetenschap kijkt, dan zijn er wel een aantal verbeteringen of aanpassingen te benoemen! Een pacemaker, medicijnen, nieuwe knieën, nieuwe heupen, niertransplantaties, harttransplantaties, hersenscans - dat zal in de toekomst alleen maar toenemen. Gaat de computer ook straks ín ons lichaam een rol spelen? Ik denk het wel. We zullen in de toekomst meer en meer ontworpen mensen zijn, Daar zijn we nu nog huiverig voor, maar de mensen van de toekomst zullen niets anders weten. Het went. En de dieren? Die stap komt ook dichterbij. We ontwerpen al bloemen, we zullen ook wel rassen kweken van koeien die meer melk geven, etc. De mens is een schepper. We kunnen niet anders.

Liefs, Hein



Lieve Marijke

Man met paard. Het is een geabstraheerde tekening. De vragen die het bij mij oproept, hebben te maken met het samenzijn van die twee. Is het paard anders als het zonder ruiter is? Is de man anders als het zonder paard is?

Het antwoord dat de tekening geeft is Ja.

Beiden hebben invloed op de ander.

De een wordt roder door de ander en de ander wordt groener door de een.

Dat klopt ook met onze ziel, op de manier waarop die bestaat. De ziel kleurt ons, de ziel omvat ons lichaam. De ziel heeft ons vast, maar is tegelijkertijd vrij om contact te maken met andere wezens. Al die zielen beïnvloeden elkaar meer of minder en alles is met elkaar verbonden. Het lichaam weet dat ook, maar onze ik - ons ego - denkt dat hij de baas is.

Liefs, Hein



Lieve Marijke

De Zondebok - die wil niemand zijn. Die is lelijk, is opgebouwd uit van alles en van iedereen. Een beetje techniek, een beetje verkeerde wil, een beetje verkeerde gedachten, een beetje lust, jaloezie en hoogmoed, kortom het dier uit de schaduw.

Laten we hopen dat we het nooit worden.

Of zou iedereen in zijn leven een keertje zondebok moeten zijn?

Zodat je weet hoe het voelt. En ook om licht te werpen op alle schaduwspellen in onszelf.

Liefs, Hein



Lieve Marijke

Een geit is een zonnig dier. Altijd vrolijk, Altijd opgeruimd. En in die vrolijkheid kun je ook spelen en lachen. We hebben het werkwoord 'geiten' ervan gebruikt. Geiten is klieren, onbenullig lachen - heerlijk.

Er zouden meer mensen vaker moeten geiten, dan zou de wereld er veel leuker uit zien.

Wij mensen zijn natuurlijk wie we zijn, dat heb je met dieren ook. Toch willen we wel eens iemand anders zijn. Daar hebben we carnaval voor bedacht. Dan kun je jezelf verkleden als wat dan ook.

Deze geit vond dat een goed idee. Die wilde een keertje héél serieus en gevaarlijk zijn. Hij verkleetde zich als tijger. Dan kon hij brullen - van het lachen. Hij probeert er vervaarlijk uit te zien, maar de trekken van de geit blijven zichtbaar. Carnaval des animaux.

Liefs, Hein



Lieve Marijke

Carnaval des animaux, een muziekstuk van Saint Saens. De titel is al mooi op zichzelf. Een optocht van dieren. De optocht die ik heb getekend is niet zo betekenisvol als het muziekstuk van Saint Saens. Het is vooral vrolijk. We kunnen evenwel een heleboel leren van de dieren! Als wij luisteren naar onze eigen natuur, een beetje meer dier zijn dan mens, dan leven we over het algemeen gelukkiger dan dat we niet luisteren naar onze natuur.

Als dieren door de mens zijn 'aangedaan', bijvoorbeeld een hond die slecht behandeld is, dan wordt het dier misschien wel een beetje menselijk?

Laat het dier maar liever dier zijn, dan doet ie vanzelf het goede - denk ik nu! Misschien denk ik er morgen wel anders over. Niets is veranderlijker dan de mens.

Liefs, Hein



Lieve Marijke

Een zonnige tekening. Dat kunnen we wel gebruiken aan het begin van de donkere maanden. Speelsheid en vrolijkheid. In die vrolijkheid zie je ook wedijver, het speelse gevecht om wie het hoogste is, de beste misschien, de mooiste. Zolang het spel als spel wordt ervaren, is er geen probleem. Het wordt een probleem als één het niet meer leuk vindt. Dan moet je stoppen met spelen. De kunst is die signalen te verstaan.

Het lijkt erop dat de laatste tijd steeds meer verhalen naar buiten komen van mensen die de grenzen van anderen met voeten hebben getreden. Op seksueel gebied, op financieel gebied, macht en noem maar op. Dan is het allang geen spel meer. De vogels op de voorkant kennen de onschuld nog. Nu moeten wij die onschuld weer leren beheersen.

Liefs, Hein



Lieve Marijke

We hebben allemaal een masker, om onze diepere ik te verbergen. De wolf doet dat met schaapskleren, de houtduif van de vorige kaart deed dat door van hout te lijken. En de leeuw op de voorzijde doet door een circustijger te willen lijken. Wij weten wel beter, we zien heus wel door alle maskers heen, dat leer je met de leeftijd. Dat is een van de mooie dingen van het oud worden.

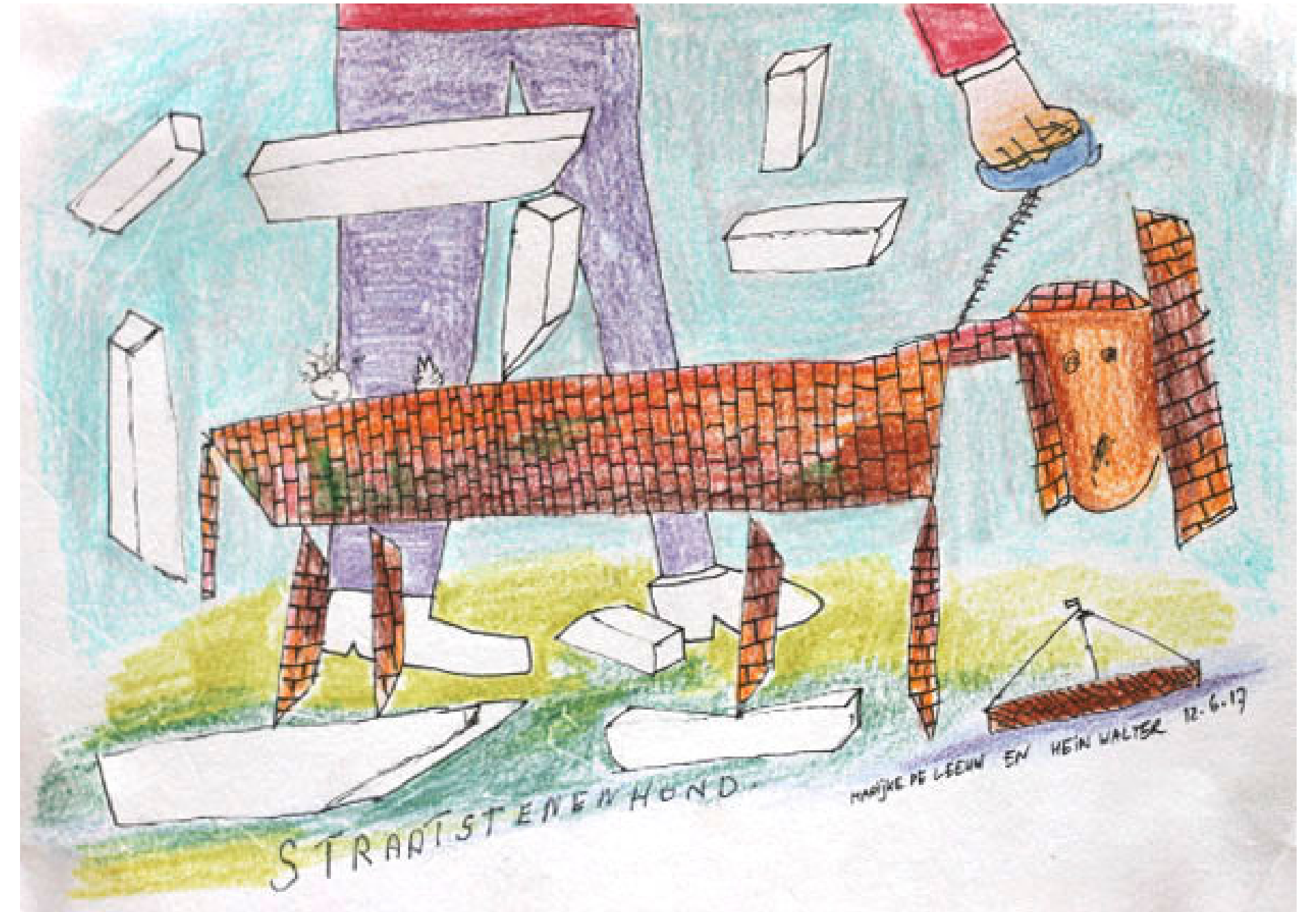
Liefs, Hein



Lieve Marijke

Deze tekening ben jij begonnen! Ik heb hem afgemaakt.
'Straatstenenhond' heet de tekening. Als je somber bent, dan klinkt het armzalig. Je kunt het aan de straatstenen niet kwijt, klinkt er in door. Maar als je met een zonnige blik naar de tekening kijkt, dan zie je dat de hond vergroeid is met de straat, de plek waar hij het liefste is, waar zoveel te zien is, te ruiken en te beleven is. Wat ziet het dier allemaal? Werelden, geuren en fantasieën die wij mensen niet kunnen volgen. Wij hebben wel de riem vast, maar het dier is vrij om te fantaseren wat hij wil - zoals dat bootje rechtsonder, wat doet dat daar? Weet de hond het? En wat zijn de witte blokken die zweven of naar beneden vallen? De hond laat het gebeuren. Wij mensen kunnen best wat leren van dit dier. Maar doen we dat? De man of vrouw - we zien alleen de benen en een hand - leeft in zijn/haar eigen wereld. Hij/zij lijkt het hondenleven niet te zien. Wie oog heeft voor het geluk van de ander, is zelf ook gelukkiger daarmee.

Liefs, Hein



Lieve Marijke

Een hobbelpaard! Ooit op een hobbelpaard gezeten als kind?

Je denkt dat het echt is, maar dat is het natuurlijk niet.

Hoe zou het hobbelpaard er zelf over denken?

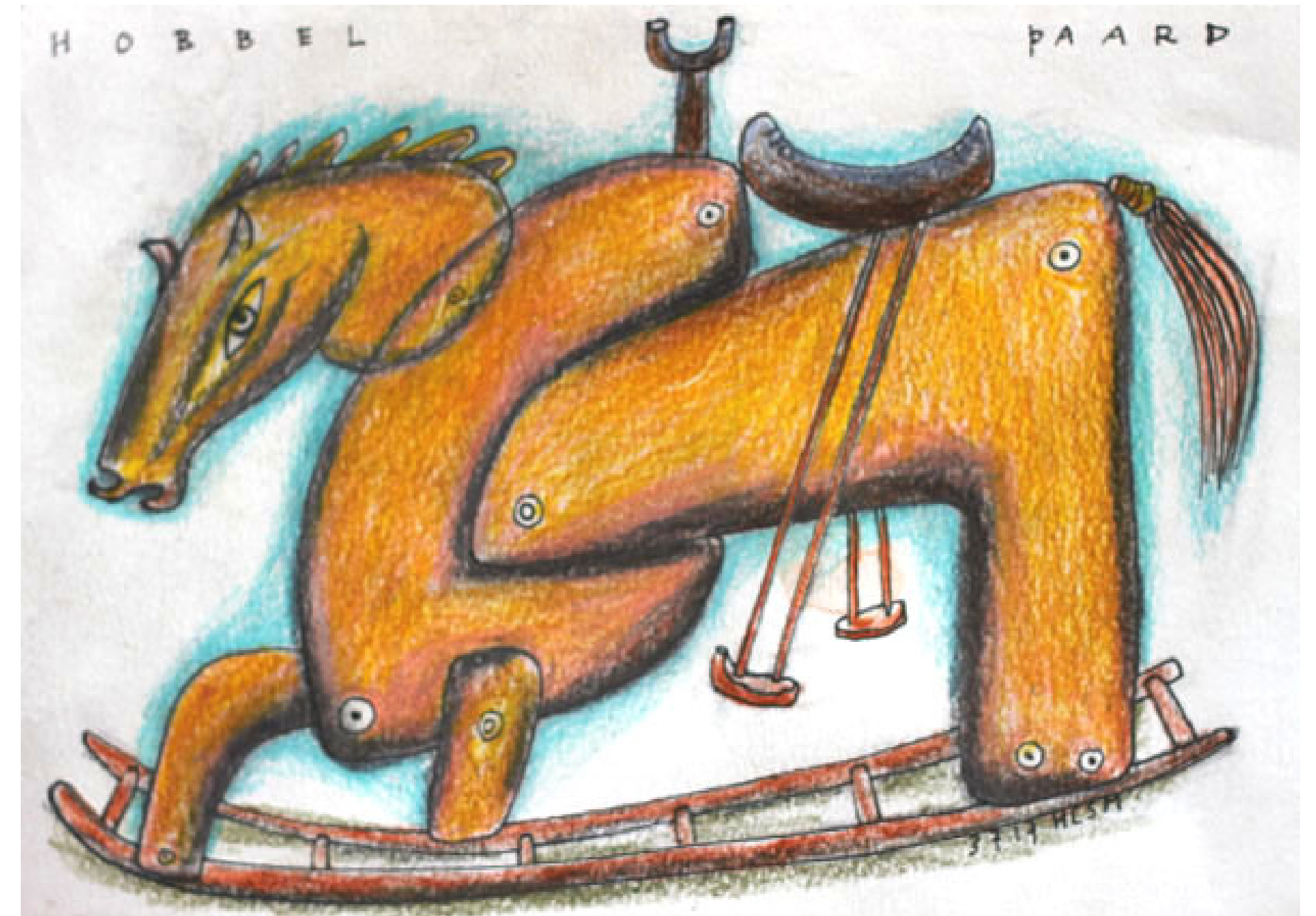
Voelt hij zich een pseudo-paard?

Of zou hij niet beter weten dat hij echt en volwaardig paard is.

Het dier ziet er uit alsof het een bewustzijn heeft. Maar dat kan natuurlijk niet. Om te accentueren dat het bewustzijn onmogelijk is, zijn ook de poten/benen op een onmogelijke manier neergezet.

Overigens: spreken we bij een hobbelpaard over benen of poten?

Liefs, Hein



Lieve Marijke

Twee vogels met grote bekken. Om de ander een grote bek te geven? Of om die ander met die grote bek te voeden? Allebei? We leven in een dualistische wereld.. Er is goed en er is kwaad, er is groot en er is klein. Een grote bek en een liefdevolle aai. Het kwaad hoort bij de wereld. Zonder kwaad was er geen goed.

Wees niet boos op het kwaad, wees niet boos op de dood, alles is nodig en speelt op een cruciaal moment een belangrijke rol. Soms is het heel goed voor iemand om een grote bek te krijgen en een ander moment krijg je uit zo'n grote bek iets te eten.

Geniet van het eten en accepteer de grote bek.

Liefs, Hein



